

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **Svazek obcí Chýně-Hostivice**, se sídlem Hlavní 200, Chýně, zastoupený JUDr. Pavlem Pohorským, advokátem se sídlem Revoluční 767/25, Praha 1, proti žalované: **Národní sportovní agentura**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2025, sp. zn. NSA-00002/2024/2519, čj. NSA-00002/2024/2519/11, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2025, čj. 17 A 109/2025-58, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u žalované dne 15. 11. 2024 žádost o poskytnutí dotace dle Výzvy 19/2025, Regiony 2025 – investice nad 10 mil. Kč – výstavba, čj. NSA-00000/2024/2519/1 (dále jen „výzva 19/2025“).

[2] V záhlaví označeným rozhodnutím podle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o rozpočtových pravidlech“), žalovaná žádost zamítla s tím, že žalobce nedosáhl potřebného počtu bodů pro poskytnutí dotace.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze. Městský soud žalobě vyhověl a rozhodnutí žalované zrušil. Přisvědčil žalobci, že žalovaná pochybila, pokud nepřihlédla ke změnovému listu, který žalobce přiložil ke svému vyjádření ze dne 2. 6. 2025, jímž reagoval na obsah Vyrozumění před zamítnutím žádosti o poskytnutí dotace. Uložil tedy žalované, aby zohlednila změnový list předložený žalobcem a znovu provedla hodnocení žádosti žalobce.

[4] Rozsudek městského soudu napadla žalovaná (stěžovatelka) kasační stížností, jejíž obsahem učinila odůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti. Podle jejího názoru není namístě v dané věci znova rozhodovat, aniž by byl znám názor Nejvyššího správního soudu na daný případ. Mohlo by se totiž stát, že nové rozhodnutí žalované ztratí na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu právní základ, pročez by následně bylo třeba takto vzniklou situaci složitě řešit. Kdyby stěžovatelka na

základě napadeného rozsudku městského soudu žalobci požadovanou dotaci přiznala, načež by Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a ten následně žalobu zamítl, ztratilo by rozhodnutí o vyplacení dotace oporu a bylo by nutné přistoupit k odnětí dotace, což by mělo dopad i na kroky učiněné v mezidobí žalobcem.

[5] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že pro jeho přiznání neshledává žádný důvod. Podle jeho názoru by přiznáním odkladného účinku došlo k porušení zásady presumpce správnosti soudních rozhodnutí. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti zamítl.

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku. Po zvážení důvodů přednesených stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v projednávané věci naplněny.

[7] Podle § 107 soudního řádu správního nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 soudního řádu správního se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 soudního řádu správního lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat závažnou újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS z 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 24 a usnesení NSS z 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20, bod 10). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS z 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50, bod 5). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení NSS z 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74, bod 9).

[9] Stěžovatelka odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku hrozbou dalšího procesního vývoje v dané věci, resp. riziky spojenými s opakovaným rozhodnutím a případným vyplacením dotace. Podle jejího názoru není namístě v dané věci znova rozhodovat, dokud o kasační stížnosti nerozhodne Nejvyšší správní soud. Mohlo by se totiž stát, že nové rozhodnutí žalované ztratí na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu právní základ, což by vedlo k významným procesním důsledkům (nutnosti zrušení nového rozhodnutí, vrácení přiznané dotace atp.).

[10] Jak však vyplývá z konstantní judikatury, hrozba dalšího procesního vývoje ve správním řízení není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, usnesení NSS ze dne 2. 5. 2013, čj. 6 As 61/2013-20, či ze dne 12. 10. 2016, čj. 6 As 231/2016-30). Považovala-li by se hrozba dalšího procesního vývoje ve správním řízení, resp. důsledky zrušujícího rozsudku krajského soudu pro veřejnou správu za újmu, musel by být odkladný

pokračování

účinek přiznáván téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo krajským soudem zrušeno. Tento postup by odporoval smyslu a účelu zákonné úpravy a mohl by vést i k nerovnosti stran, tedy k porušení § 36 odst. 1 s. ř. s. Zatímco žalobce by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dosáhl jen za skutečně výjimečných okolností, žalovanému by ve většině případů stačilo pouze to, že krajský soud jeho rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocnými rozhodnutími krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce zcela musel změnit koncepci kasační stížnosti jako opravného prostředku proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2024, čj. 7 As 12/2024-41). Rovněž tak hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (bod 40 usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58). Takovým důvodem není ani obava z vyplacení finančních prostředků (vč. těch dotačních), resp. nutnost jejich následného vracení (usnesení NSS ze dne 15. 12. 2022, čj. 9 Afs 206/2022-49, ze dne 30. 8. 2023, čj. 2 Afs 161/2023-46, či ze dne 11. 12. 2025, čj. 9 Afs 176/2025-21, popř. Kühn, Z. § 107. Odkladný účinek. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 1002).

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[12] Závěrem je třeba zdůraznit, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu čj. 10 Ads 99/2014-58).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. ledna 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu